בקשה

אשחר אל וקומתי כפופה ועיני אל שמי עוזו זקופה

נפוגותי ונדכיתי בפשעי וחיתי בחטאתי נגופה

יקוד לבי ילהט בין צלעי ודמעתי כמו מטר ערופה

יהלמני עון כחשי בראשי ונפשי תוך נחל איתן ערופה

שחורה היא במראה גם במעשים ולא נאוה ומחטאת שזופה

רצונה עשתה תמיד בעודה בעגבתה וזמתה שטופה

אפפוה נהרות הפשעים וממימי זדוניה שטופה

לבבי ישקה תמיד בכירה אשר אינה קטומה גם גרופה

במי פשעי יפוצץ כל עינות וחיתי במי אשמה גרופה

רחוצה אך במי חטאת טבולה במי נדה ולא עלתה שטיפה

במעי משרפות ואש וגפרית ונפשי תוך מדורתם שרופה

ילחך לב אבל לא הדמעות ולא דמעה תכבה השריפה

יהי חסדך עלי עבדך וחון נא לנפש וכאבה דלה ורפה

ויבוא לי שאון חסדך ואחיה ותנפש בך נפש עייפה

סמוך נפלי ולעזור תהיה לי ולא תהיה משוכתי חשופה

פדה נפשי וכסה על פשעי זרוע קדשך תמיד חשופה

נשוי פשע כסוי חטאת אהי נא לפניך ביום אף ואנפה

והט אזן לאמרי פי ואל נא אטומה תהיה כי אם שקופה

חסדיך גדולים מפשעי וצדקתך עלי זעמך עדיפה

ולא תמוד גמול מדה במדה ולא תשיב שכר איפה באיפה

ערוב עבדך לטוב צורי קדושי ביום חרב נקמות היא שלופה

דלה נפשי אשר טבעה בתוך בור יגוניה ומצרות אפופה

נכאה תחבוש מלכי ותדרוש ותרגיע מבהלה דחופה

בצדקתך תרימנה תרומה ויום טובך תרפנה תנופה

נבוכה תוך תהומות המצוקות ובין גלי כאב שטה וצפה

אניה טובעה העמד אשר היא ברוח חטא ואשמתה נשופה

לעת זקנה היה מסעד לנפשי אשר מתוך ומעוני דאפה

נעורי חלפו רובם ועברו ימי נוער וקרבה התקופה

קווצותי צחורות לא שחורות יבשרון בבוא יום החליפה

אני הולך בדרך הרחוקה בלי צידה בידי יום אסיפה

ומה אעשה בבוא פחדי כשואה ומה אומר בבוא אידי כסופה

הלא שערי כיונה באת בערב ועף עורב ועת שחר ועיפה

טלואים שערותי גם נקודים ומחלפתי ללבן היא עטופה

לך נפשי צמאה גם כמהה ואל טובך ברעב היא עטופה

ימי חיי צנומות הם ודקות וחיתי במו קדים שדופה

טהור עין ראה מחצי ולחצי ומחלתי והעלה לי תרופה

לרחמיך אצפה ואיחל ולך עיני כעין שפחה חרופה

יחידתי לעבדך מאיצה כרקחת וטבחת ואופה

חמול עלי ולא אגוע בפתע ולא אמות במיתה ההדופה

זדוני אומרה אודה פשעי בטרם תהיה נפשי חטופה

קדושי יה השיבני ואשוב ונפשי לך תהי ברה ויפה

שמור נפשי ולך תשוב טהורה וזכה מבלי פשע וְחַפָּה

נחני אך בדרך טוב ומישור ולא אצנוף לבור שאון צנפה

תמלט מרדה שחת יחידה ולא אהיה לפי פחת טרפה

חפוש נא מאסר נפש כלואה בתוך קרב ובשר היא רצופה

נתונה תוך כלוא חשך ותמיד למלאת תאות הגוף נדופה

יציר עפר ואפר גוף היצדק והוא שואף לרוח חטא שאיפה

נבלות יאהב יבחל נכוחות ונשמתו בחטאתו זעופה

הדימוני ותמיד על שניהם אשחר אל וקומתי כפופה.

תוכחה

יום מועד לדין גבוהים. בקום למשפט אלהים. זכרתי ונבהלתי. אם און פעלתי.

שערת בשרי תסמר. ליום פקדת יציר חומר. וצור עין לא יעלם. פועל אדם ישלם.

רם אין לפניו שכחה. אבל הפינקס פתוחה והיד כותבת לו. והשיב לאדם כפעלו.

אם ינשה בר לבב. ויאריך לחוטא שובב. במשפט לא מעל. הן כל אלה יפעל.

לאשר צעדי יספר. היועילני לכפר. ואומר אפס ואון. לא פעלתי און.

ביד כל אדם יחתם. עקש והולך בתם. לכן יכיר כל מעבד. פעולתו אשר עבד.

רשע לא כסיתי. מי יאמר זכיתי. לבי וכסה עוניו. ופעולתו לפניו.

במה אקדם ואכף. פניך יום על כף. מאזני משפט אעל. חטאתי מה אפעל.

יכסוני כלמותי. הה לי על אשמותי. כי חקוקה בגבוהי. פעולתי את אלהי.

יגעתי לריק בתבל. וכלה כחי להבל. אחר התולים לבקר. עושה פעלת שקר.

ומה יזכה ילוד אשה. אשר בפח יצרו יקושר. נפשו בדמה אבקש. בפועל כפיו נוקש.

סליחתך יה הפק. לעם דלתיך דופק. קולך לכפר מעלו. כשכיר יקוה פעלו.

פדה שב מיד פשעו. ומחה עונו בדמעו. וכתוב בספר נקיים. פעלת צדיק לחיים.

חשים לביתך כנשר. לעבדך לבבם הכשר. בטרם נתן לכם. שכר לפעלתכם.

זכה לב שובבים. ושים רחוקים כקרובים. אשר לא שבו לכסלה. אף לא פעלו עולה.

קיים דבר נביאיך בם. את תורתי בקרבם. ועל לבם אכתבנה. אפעל ומי ישיבנה.

מָרַתְיָה